

פקודת בתי חרושת factories ordinance

שמה המקורי של הפקודה המנדטורית משנת 1946 היה "פקודת בתי חרושת", והיא הייתה מבוססת על חוק בתי החרושת האנגלי משנת 1937, שמקורו בראשית המאה ה-19, אשר נועד להגן על העובדים בתעשיית הטכסטיל שהחלה מתפתחת אז באנגליה. עד המאה ה-19 לא היתה מגבלה על מספר שעות העבודה שניתן היה להעסיק פועלים כך שלמעשה היו העובדים מאין "עבדים" בשכר. המהפכה התעשייתית היוותה אבן דרך בהתפתחות חוקים לרווחתם של העובדים שהובילו להעלאת שכר העובדים, קיצור שעות העבודה ומנעו את העסקת הילדים. את המהפכה שתחום חוקי הבטיחות בעבודה הובילה אנגליה. ב 1891 נחקק באנגליה חוק בתי החרושת שהגביל את שעות העבודה של ילדים עד למקסימום של 12 שעות עבודה ביממה. ב – 1833 נחקק חוק שאסר העסקת ילדים מתחת לגיל 9 בתעשיית הכותנה והגביל את משך שעות העבודה בה לילדים בגילאים 10-13 עד למקסימום 48 שעות עבודה בשבוע. ב 1844 הוגבלו שעות העבודה של הנשים וב - 1874, נקבע שבוע העבודה יוגבל ל 56.5 שעות וב 1937 נחקק החוק שהיווה את הבסיס לפקודת הבטיחות של היום.

שינוי שם הפקודה לפקודת הבטיחות בעבודה נבע מרצון להתאים את שמה של הפקודה לתוכנה ולהיקף תחולתה, מאחר ובמשך השנים הורחבה תחולתה גם למפעלים שאינם בתי חרושת במובן המצומצם והמסורתי של המונח, ואף למקומות שאינם מפעלים כלל אך קיים בהם סיכון מיוחד לחיי העובדים.